

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kladohivatal, közlőkönyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Lipót uca 19. Telefon: 26-34. Távirati és levélcím: Délmagyarország Szeged.

Kedd, 1931 március 3
Ara 16 fillér
VII. évfolyam, 50. szám

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20; vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 16, vasár- és ünnepnap 24 fill. Hirdetések felvétele tarifa szerinti. Megjelenik hétfő kivételével naponta reggel.

Népjólét

Kint vagyunk a Cserepes-soron a zavartalanul elterpeszkedő nagy, vágóhídi víztócsa tulsó partján. Annak a baraknak egyik partján állunk, amelyet szükséglakásoknak rendezett be a város. Körülötünk gyerekek játszadoznak meglehetősen csendben, zajtalanul. A legtöbb fiu egészségtelen alkatu, sápadt arcu, vérszegény. Piros arcu csak egy-kettő akad köztük. Az egyiknek az anyjával beszélgetünk. Jóravaló, értelmes munkásasszonynak látszik. Tisztán van öltözve. Azt mondja:

— Férjem nincs, kérem szépen, özvegy asszony vagyok, a magam keserves munkájával tartom el a három gyereket. De most már tessék megmondani, mit csináljak, kérem, ha beteszik hozzám azt a fiatal házaspárt, akivel megfenyegettek? *Hatan leszünk abban az egy szobában, kérem.* Aztán már kérem tekintetes ur, egy fiatal házaspárt! A föld alá sülyedek. És mit csináljak a lányommal? 14 éves. De olyan fejlett, olyan erős, mintha tizenhét lenne. Ha be is dugom minden este 8 órakor az ágyba, azt hiába parancsolom meg, hogy mingyárt elaludjon.

A másik lakásban suszter lakik. Felesége van és négy gyereke. De ezeket a lakásokat ne úgy tessék elképzelni, hogy több helyiségből, vagy legalább is kettőből: szobából és konyhából állanak. A szükséglakásoknak egytellen egy helyiségük van. *Egy szoba.* Ennek a szobának minden fala mellett jókora öt lépést lehet megtenni. A szobák tehát nem kicsik. Nem is alacsonyok. De a plafonjukra nem jutott vakolat és ennek a suszternek ebben az egytellen szobájában van a műhely, itt főznek, itt ebédelnek, itt vacsoráznak és itt alszanak — hatan. *Az éjjel még befogadott egy házaspárt két gyerekekkel.* Azt mondja, kénytelen volt vele. *Az előjárósági ügyosztály* kiutalta ennek a házaspárnak az egyik szükségszobát, de aki most bérli, nincs Szegeden, így volt kiutaló végzés, amelyet annak rendjelmódja szerint kiszögezték az ajtófélfára, de nem volt lakás. Mit csinál ilyenkor a szegény ember, akinek más lakása nincs, mint a szükséglakása, de az is csak elméletben? Néhány darab holmiját lerakja a szükséglakás előtt a szabad ég alatt. Maga is letepszik a szabad ég alatt, stilszerűség kedvéért szintén a szükséglakás előtt. Maga mellé veszi a szabad ég alatt a feleségét és élénk, de sovány és sápadt két kis gyereket és vár. És nem hiába várt. Éjjel 11 órakor megkönyörült rajtuk a suszter és behívta a családjával együtt. Így történt, hogy az egyik szükségszobában vasárnapra virradó éjjel tizenaludtak. Két házaspár = összesen négy. A két házaspártól hat gyerek. Az egyik már nagyocská lány.

A lap belsejében további hűséges fotográfák is vannak a cserepes-sori barak szükségszobáinak egészségügyéről és erkölcsről. Az egész épületben összesen husz szoba van. A husz szobában mintegy 150 ember lakik. *Mit szól ehhez a népjóléti ügyosztály,* amelyet eddig közgyűlési határozat, jóváhagyó miniszteri rendelkezés ellenére sem hívták életre? Innen is, onnan is hetek óta csipegetik a »népjóléti« ügyeket, mintha bizony olyan tejjel és mézzel folyó időköt élénk, amikor annak, aki munkálni, ápolni és emelni akarja a népjólétét, keresve kellene keresnie, hogy hol nyílik alkalma a nyomoron enyhíteni, az inségen segíteni, a szűkölködőt megnyugtani, inségesek, nyomorgók, bajbajutottak, elesettek és betegek között a megértés, a méltánylás, a megalázás nélkül való segítség, a fölemelkedés és a fölemelés szellemében tevékenykedni...

A szükségszobákban is emberek laknak. A legtöbbjük nem is olyan régen jobb időket látott. Az egyik éveken át dolgozott nagy szegedi iparvállalatnál. Háza volt a Somogyi-telepen. Ma se háza, se állása. Meg kellett válnia butorainak nagy részétől is. Mindenét elvitte a tudóvész, mely az asszonyt kinozza és az állástalan-ság. Menjen csak ki a barakhoz a még fel nem állított, de most már remélhetőleg rövidesen felállítandó népjóléti ügyosztály leendő vezetője és állapítsa meg, hogy a szükségmunkák keretében az ősz óta hány napig foglalkoztatták ezt az értelmes iparost? A másiknak mézeskalács-, a harmadiknak cipészüzlete volt a belvárosban, a negyediknek azért kellett a lakását elhagyni, mert hazajött a házigazda és az költözött bele. De kellenek itt egyáltalán származási és születési bizonyítványok, családfák és pályafutási ismertetések? A husz szükségszobában laknak. Persze, hogy szegény emberek laknak. A husz szükségszobába további lakókat akarnak betelepíteni. Az egyik házastárs szobájába másik házastársat. Serdülő fiúk és lányok közé a szülőkön kívül bába. Ez ellen az embertelen és erkölcs-telen terv ellen fel kell emelni a leghango-

sabb visszautasítás s a legélesebb tiltakozás szavát. *Az állami és a társadalmi rend lankadatlan és szakadatlan védelmében meg kell kérdezni, hogy mért amerikkázzák el a népjóléti ügyosztály működésének a megkezdését, hogy amikor van mozicenzura és színházcenzura, mért akarnak utat nyitni a hatóságilag teremtettkölcsstelenségnek az otthonban? Még le sem gördült egészen a függöny a tiszazugi tragédiasorozat rettenetei mögött, amikor megjelent az egyik pesti újságban egy fulmináns cikk. Magyarország egyik legkiválóbb publicistája írta, aki most kultuszminiszter is és Szeged egyik képviselője is. A cikk a tudós történetíró oknyomozásával készült, kutatta azokat a körülményeket, amelyeket évtizedeken át türtek s amelyek egyre züllesztették az erkölcsöket s egyik konklúzió gyanánt azt kérdezte, hogy hol volt ez alatt az idő alatt a tanító és a pap?*

Akinek embertársai részére is van szíve, az meg fog érteni bennünket. De az is meg fog érteni és az is velünk lesz, *akinek van félteni és vesztelni valója.* A népjóléti ügyosztályt ki kell építeni a közigazgatás egyik legfontosabb, legtevékenyebb és legjobban dotált ügyosztályává. *Haladéktalanul építeni kell szükséglakásokat.* Ez a város, amely nyolc milliót épített be az egyetembe, amely tizezer pengőt adott spanyolországi »tanulmányutra«, amely évi 80 ezer pengővel szubvencionálja a színházat, embertelenül egy pillanatig sem tétovázhat, amikor aközött kell választania, hogy összezsufoljon-e egy-egy szükségszobában legalább két házastársat és tíz embert, vagy maximális 20 ezer pengő költséggel fölépítsen-e 20—30 szükséglakást. Nem szükségszobát, hanem lakást! Konyhával és padozattal.

Curtius német külügyminiszter Bécsbe utazott

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Berlinből jelentik: Curtius külügyminiszter hétfőn este a birodalmi kancellár államtitkárával Bécsbe utazott, ahová kedden este érkezik meg.

A német kormányférfiak bécsi látogatását még a Népszövetség januári genfi értekezletén készítették elő. A tervek szerint Brüning kancellár is Bécsbe akart utazni, azonban a megváltozott belpolitikai helyzet miatt tervétől most elállott.

Bécsben nagy érdeklődéssel várják a német külügyminiszter látogatását és tárgyalásait.

Bécsből jelentik: A hivatalos *Wiener Zeitung* Curtius birodalmi külügyminiszter látogatásáról ír és hangsúlyozza a szoros baráti viszonyt Németország és Ausztria közt, hangoztatva, hogy Curtius kitűnő exponense a két szomszédállam szoros barátságának és az összetartozás amaz érzésének, amely a két ország lakosaiban él.

Teljes megegyezés Anglia, Franciaország és Olaszország között

»Kiküszöböltük a fegyverkezési verseny lehetőségét«, — mondotta Henderson
Az angol delegáció hétfőn visszaérkezett Londonba

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Párisból jelentik: Henderson és Alexander délután elutazott Párisból. Közvetlenül elutazása előtt Henderson a következő kijelentést tette:

— Nagyon örülök, hogy megegyezésre jutottunk. Elsősorban az a fontos, hogy kiküszö-

böltük a lehetőségét a fegyverkezési versenynek, amely már-már kezdett megindulni.

Párisból jelentik: A köztársasági elnök elnöklete alatt délben kormánytanács volt, amelyen Briand külügyminiszter és Dumont tengerészeti miniszter beszámolt az Angliával és Olaszországgal létesült tengerészeti egyez-